metro tools

εργαλεία για αυτόνομη προλεταριακή χρήση

για επικοινωνία:
metro.tools@yahoo.gr

Ψάχνετε για δουλειά; Μήπως η μόνιμη επωδός σε αυτή σας την αναζήτηση είναι το *"πέρνα-να-σε-δούμε-αλλά-ένσημα-μην-περιμένεις"*; Αν ναι, συγχαρητήρια! Είστε και επίσημα, πια, περήφανο μέλος της αγοράς μαύρης εργασίας!

Ποιος θα το 'λεγε... Τα τελευταία είκοσι και βάλε χρόνια, η εγχώρια εργατική τάξη τα 'νιωθε όλα αυτά μίλια μακριά της. Ωστόσο, ήταν η ίδια που άνοιξε το δρόμο. Από τη **συνειδητή επιλογή της ανασφάλιστης εργασίας** ώστε να *"παίρνουμε τα λεφτά στο χέρι"* (σας λέει τίποτα;) μέχρι τη λογική του *"εντάξει, μωρέ, προσωρινά δουλεύω κούριερ-σερβιτόρος-πωλήτρια, σιγά μη ζητάω ένσημα"* και από το *"θα με βολέψει το κόμμα στο δημόσιο"* των '80s μέχρι την αδιαφορία ή (ακόμα συχνότερα) μέχρι **τη συμμετοχή στην εκμετάλλευση των μεταναστών εργατών** στα '90s, η εθνικοποιημένη εργατική τάξη έστρωσε με σκατά το ίδιο της το μονοπάτι. Και τώρα που οι αυταπάτες τελείωσαν, καλείται να το διασχίσει έρποντας.

Ακόμα και με τα σκατά στα δόντια, όμως, οι (εκ νέου προλεταριοποιημένοι) έλληνες μικροαστοί μοιάζουν να θεωρούν κάθε ταξική ερμηνεία της κατάστασής τους *"γραφική"*. Το αιφνιδιαστικό ξύπνημα από το λήθαργο της ευδαιμονίας, αντί να ξεθολώσει τα μυαλά και τις καρδιές τους, τους γέμισε με πρόσθετη αμηχανία. Την ίδια στιγμή που όλοι περιμένουν "κάτι να γίνει", κανένας δε θέλει να παραδεχτεί την πραγματική υλική και διανοητική κατάσταση. Τη δική του και των υπολοίπων...

Σε αντίθεση βέβαια με τις δικές μας σκοτούρες, τα αφεντικά δείχνουν να έχουν πλήρη αντίληψη της θέσης - και τωρινής υπεροχής τους. Ο δαιμονική και σχεδόν ταυτόχρονη συνειδητοποίηση της γενικής μας αδυναμίας, δεν είναι κάποιο "κρούσμα εργοδοτικής αυθαιρεσίας" - απ' αυτά που η αριστερά αγαπά να καταγγέλει. **Ο εργοδότης που δεν κολλάει ένσημα δεν είναι άτομο: είναι η προσωποποιημένη απόληξη ενός απρόσωπου, συλλογικού, βίαιου μηχανισμού· που μορφοποιεί όλη τη γκάμα των ταξικών συμφερόντων (ξεκινώντας απ' το τελευταίο μικροαφεντικό και τελειώνοντας στο ελληνικό κράτος) σε στάση επίθεσης εναντίον μας**.
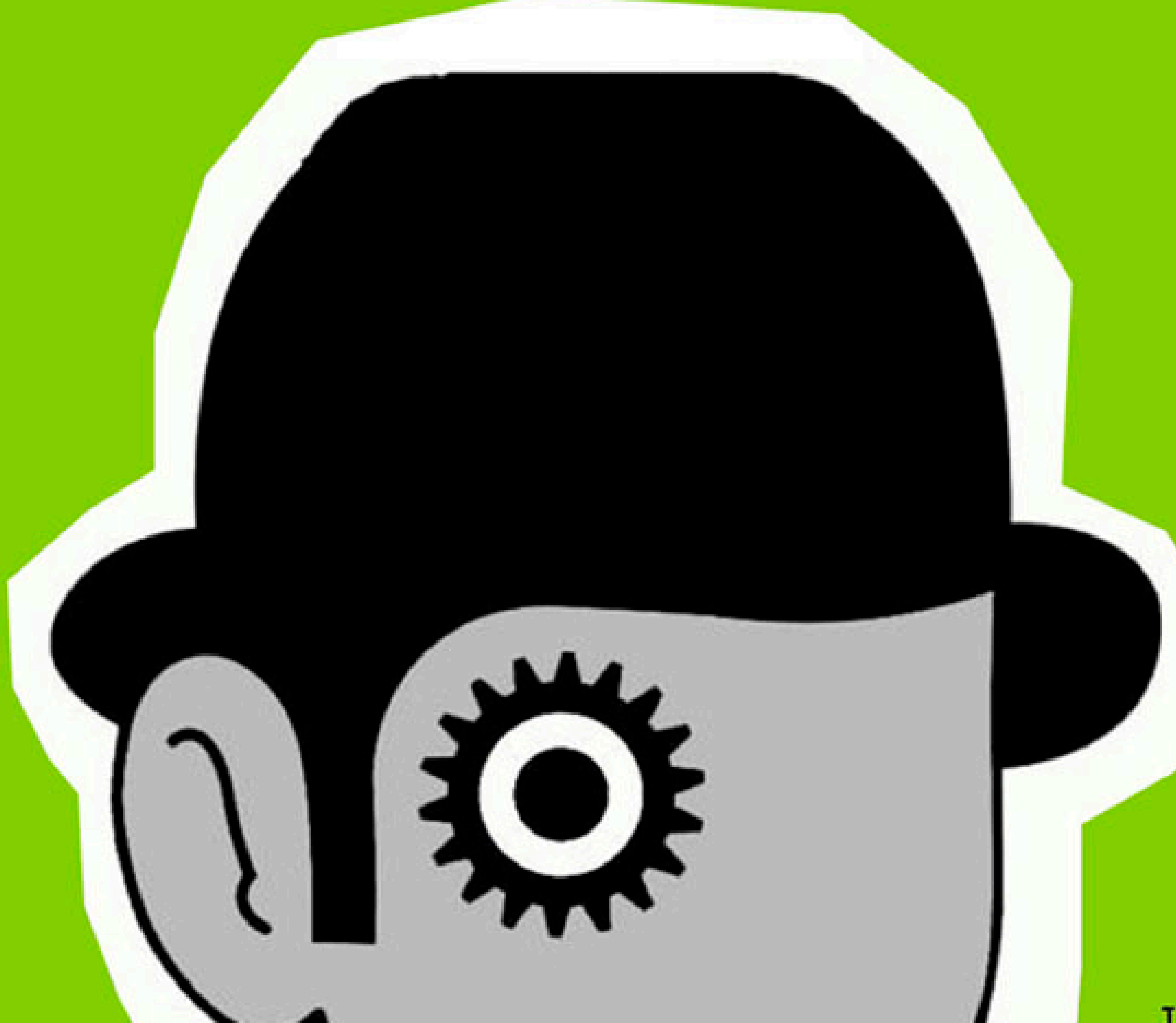
Προς το παρόν, η δεξαμενή μαύρης εργασίας που φτιάχνεται για τα τομάρια μας, αποτελεί το πιο χτυπητό παράδειγμα αυτής της επίθεσης - ...αλλά δυστυχώς, όχι το χειρότερο!!!